

November-Desember 2017

LIVSFORVANDLENDE INNTRYKK

ELISABETH EIKEMO LUNDH FORTELLER OM EN
SPENNENDE REISE TIL INDIA I OKTOBER 2017

Bildene:

Over: Olaug og Geir med
avgangselever fra skolen.

Under: Ungdommer fra
Haugesund i Jaipur, India.

Til høyre: En gutt fra slumskolen.

LIVSFORVANDLENDE INNTRYKK

6.-17.oktober 2017 var 24 stk. fra Haugesund i India, sammen med reiselederne Liv og David Engebretsen. Et hovedmål med turen var å besøke barnehjemmet i Jammu, Connection Sweet Home. Ungdomsmiljøet Connection i menigheten Tabernaklet samlet for 2 år siden inn 360 000 kr., som ble brukt til å kjøpe og pusse opp et bygg til barnehjemmet. 13 ungdommer fra Haugesund var den gangen med på åpningen av hjemmet.

PENGER OG GAVER

På denne turen var det med faddere, ungdommer fra Connection, og flere andre. Ungdommene har på forhånd samlet inn penger. Nærmere 60 000 kr. kom inn på et bruktmarked, inkludert gaver fra private og bedrifter.

Dette går til inventar og behov ved barnehjemmet. Hele 30 000 kr. kom inn på en joggedag arrangert av Tysværvåg skole. Dette skal brukes til utsyr som slumskolen trenger, blant annet sportsutstyr og tavler.

Utenom penger som er blitt samlet inn og sendt, tok vi med oss kilovis med sportsutstyr; 230 t-skjorter og 100 ryggsekker, som David har fått fra Nordhordland Ballklubb (NBK). I tillegg til 100 pokaler, fotballer og div. utstyr fra Stegaberget Idrettslag. Utstyret ble straks tatt i bruk på skolens aktivitetsdag.

TURISTER

Første del av reisen var vi turister, og vi besøkte byene Jaipur, Agra og Delhi. Vi ankom Jaipur i god temperatur. Der fikk vi ri på elefanter ved Amber Fort. Vi besøkte også Taj Mahal i

Agra. Den indiske maten var herlig, og vi fikk veldig god service på et nydelig og særegent hotell. Indisk dans hørte med, og selvfølgelig deltok vi. Turen gav oss et lite innblikk i indisk kultur, og med selgere på hvert et hjørne som ville selge oss alt fra hatter til tepper, var det virkelig en fargerik opplevelse. Indere er et hyggelig og svært avbalansert folkeslag, og på tross av heftig trafikk, med folk og dyr alle plasser, hadde vi til gode å se noe aggresjon eller sinne. Til og med under heftige diskusjoner med mye kroppsspråk, mellom bussjåfør og personale i bomstasjonen om betaling eller ei, skjedde det med et smil og uten sure minner. Men med en svært vennskapelig hilsen på slutten. Dette er ukjent for oss nordmenn, som ofte er vant med «en kald skulder».

Fra Jaipur bar det videre med buss til Delhi. Deretter en ca. 12 timers togtur fra Delhi til Jammu, 2 timer ekstra p.g.a. div. forsinkelser, mulig kuer på togsquinnene. Med folk som sov over alt på togstasjonen, rotter på squinnene, tog i «slow motion», og med div. stopp i.l.a. natta - pluss selgere på toget som stadig ropte «chai tea - chai tea» - følte vi virkelig at vi kjente på pulsen til India. Dette må bare oppleves!

Bildet: Lærer Marianne fra Tysværvåg skole sammen med elever på slumskolen.

LIVSFORVANDLENDE INNTRYKK

PÅ SLUMSKOLEN

I Jammu blei vi godt mottatt av Johney. Med biler og skolebuss ble vi fraktet til hotellet. Rett etter frokost bar det til slumskolen der vi fikk en fantastisk mottagelse med kranser rundt halsen. Deretter var vi tilskuere til sports- og danseprogrammet som skoleelevene hadde øvd inn. Dette flotte showet var del av deres eksamen. Det var mange svært bevegde og imponerte tilskuere. For en mottakelse og for et show! Til slutt fikk vi æren av å delta i dansen, til stor glede og latter fra elevene, og oss selv.

Rett etter showet var det utdeling av diplomer til kvinnene som hadde fullført ett års sykurs. Vi fikk se flere av prosjektene de hadde sydd gjennom året, og fikk høre at noen hadde startet butikk/skredder. Dette var bra arbeid! Kvinnene var tydelig takknemlige og stolte over gjennomført kurs. For flere var dette en vei til å kunne forsørge seg og familien bedre, og dermed til en bedre framtid.

Etterpå fikk vi være med på utlevering av lunsj til alle skoleelevene. Snakk om orden og struktur på rekkene og ventingen, når 350 elever skal ha mat tar det tid. Etter lunsj deltok vi i klasserommene med leker, underholdning og sang. Dette var til like stor begeistring for oss som for elevene. For noen fantastiske elever! Og for et engasjement! De viste enorm

glede over å få kontakt med oss og de ville gjerne håndhilse, høre navnet vårt, fortelle sitt navn, og snakke engelsk med oss.

Lærerne tok godt imot oss og virket veldig engasjerte og dedikerte. Tross lavere lønn enn i offentlig skole valgte de denne skolen p.g.a. læringsmiljø og arbeidsforhold. Det fantastiske er ringvirkningene ved at skolen er i området: Bedring av boforhold i slummen, mindre søppel som slenger rundt, med «Slumshine» prosjektet fra Bergen, og med bl.a. tiltak ledelsen i byen har gjort med bygging av murhus i slummen. Alt som følge av skolen. Elevene får mat i hvert fall én gang pr. dag p.g.a. lunsjen på skolen, og flere lokale fra slummen har jobb ved skolen. Sofia, som er rektor, nyter stor

respekt og er tydelig deltakende flere plasser på skolen enn bare i planlegging, og delegerer ansvar på en beundringsverdig måte. Hun er en trygg og god rollemodell for alle.

Sofia og Johney serverte oss lunsj hver dag og mottok oss som familie i sitt hjem, som var åpent for alle og tydelig en samlingsplass for mange mennesker. Her kunne vi hvile og få ned pulsen. Her er òg mange som hjelper til, både i barnehjemmet og på skolen, innom i.l.a. dagen. Vi opplevde enorm rausket og hjertevarme hos menneskene vi møtte rundt arbeidet i Jammu. Sofia og Johney er «limet», og menneskene rundt dem reflekterer ro og glede.

Forts. på siste side

Bildet: Elias deler ut mat til de eldste elevene

PÅ BARNEHJEMMET

Besøket på barnehjemmet og møte med de 18 jentene var sterkt. Det var utrolig rørende å få treffe jentene, for noen av oss for første gang, andre hadde vært der for to år siden. Jentene spurte etter sin fadder og hadde tydelig respekt for det arbeidet som blir gjort for barnehjemmet, og betydningen det har for dem å ha en fadder. Gjensynsgleden for de som besøkte sist var nydelig, og alle jentene var så interesserte og ville bli kjent med oss. De fortalte ivrig fra livet sitt, fra skolen, om jentene de bodde sammen med og hva de likte å gjøre på. Det ble mange gode øyeblikk sammen med store og små. Stor takknemlighet og glede for besøk på McDonalds sammen, og for gavene vi hadde med fra Norge. De tok vare på alt fra innpakningspapiret til emalje. Mange bilder måtte tas, og selfies sammen med noen fikk en helt ny dimensjon, med mer fokus på den en fikk tatt bilde sammen med, enn på seg selv.

Mange sider av livet fikk en ny dimensjon. Bl.a. bar alle jentene på en drøm om å utdanne seg. For dem er dette bare en drøm; vi er håpet som kan gjøre drømmen virkelig. De nølte ikke et øyeblikk ved spørsmål om hva de ville bli, som mange ungdommer hjemme kanskje sier «vet ikke, får se, tar det som det kommer». Håpet de bærer på betyr et «være eller ikke være» på den sosiale rang-

stigen, der den sterkeste sin rett ofte gjelder, og vil være avgjørende for livet deres. Vi ønsker å være med å sette disse drømmene ut i livet og følge opp hjemmet og arbeidet i Jammu videre, med fokus på fullført utdanningsløp for jentene.

Det ble en tårevåt avskjed med Jammu, og det er hjerteskjærende å reise fra en jente som sier «dere er mine nye foreldre». Men det er godt å vite at de alle blir godt ivarettatt, og de nøler ikke et øyeblikk når det spørres hvem som er deres mamma og pappa. Svaret kommer konstant: «Sofia og Johnney». Det er i tillegg to par som har ulike ansvarsoppgaver ved barnehjemmet, og disse menneskene stråler omsorg, trygghet og tilstedeværelse. Jentene er i gode hender, så vi reiser trygt derfra med løfter om «på gjensyn».

TIL AMRITSAR

Nattoget til Amritsar går knirkefritt. Tross timers forsinkelser er vi nå så avslappet, at dette hadde vi — forventet. Mye latter og glede fyller togkupeene over samholdet i gruppa, og med alle inntrykk vi har fått, som betyr en ny dimensjon i livet for mange. Vi er en gjeng på 24, fra et gullbryllupspar på 71, voksne og ungdommer i alle aldre, ned til 12 år. Sammen satt på alle områder i livet; for en gjeng å reise med! Stor takknemlighet over å få oppleve dette sammen.

Vi ankommer Amritsar kl.

Vi ankommer Amritsar kl.03.00. Hvem skulle trodd at så mange var oppe midt på natten. Det kryr av folk og dyr. I tillegg er togstasjonen full av sovende mennesker, rett på gulvet, familier med mange eiendeler, riskokere og tepper. De venter på toget, kanskje i flere dager.

Etter noen timers søvn på hotellet, god og annerledes frokost - hvor er det blitt av bananene? Vi må ha bananer, og vi får det. Har du ikke spist bananer i India vet du ikke hvordan bananer virkelig kan smake.. nydelig! Folk og ledere i Amritsar er fantastiske. Så mye latter og glede på en plass. Inge høye skuldre, ingen stress, bare smil og glede. Vi fikk reist litt rundt i området, møtte folk som jobber med slumarbeid, skole/undervisning og med foreldreløse barn. Et arbeid som setter store ringer i nærmiljøet. Siden dette arbeidet begynte er det blitt mindre kriminalitet, mindre rusavhengig ungdom og en roligere atmosfære i lokalmiljøet. De som var skeptiske til arbeidet før, er nå de som heier, støtter og stiller opp. Slike forandringer kommer bare gjennom arbeid nær til folk, og med mye tålmodighet og ro. Vi sitter igjen med minner for livet etter alt vi har sett og opplevd, og er så takknemlige at vi får følge arbeidet videre.

Avslutningen, med å se India Gate og regjeringsbygget, og være på marked i Delhi, bli nesten surrealistisk.. nå er vi på vei hjem, men store deler av hjertene våre blir igjen i India. Vi kommer tilbake!

Elisabeth Eikemo Lundh

*Adresse: Alvermarka 43, 5911 Alversund
E-post: blifadder@sharemercy.no; post@sharemercy.no
Tlf: 932 56 526; Internett: www.sharemercy.no
Org.nr: 987838590
Bankkontonr: 9791. 10. 67610;*